

[Statsministeren]

Dermed er der skabt grundlag for en styrket indsats på dette område. Det vil regeringen udnytte. Vi vil styrke grundlaget for opretholdelsen af dansk velfærd. Vi vil arbejde for, at der vedtages minimumsregler, som sikrer arbejdstagernes rettigheder. Vi vil fastholde samarbejdet på den målsætning, der blev fastslået så sent som på Det Europæiske Råds møde i oktober: at skabe et mere solidarisk fællesskab.

Miljøpolitikken bliver et lige så afgørende område for et øget europæisk samarbejde i halvfemserne; også her giver Maastricht-traktaten os helt nye muligheder. Det er afgørende, at vi udnytter dem positivt. Det gælder jo i økonomisk politik som i miljøpolitik, at netop det grænseoverskridende samarbejde sætter os bedre i stand til at løse problemer, som i selve deres natur er grænseoverskridende.

Traktaten giver os også muligheder for at styrke det mellemstatslige samarbejde om retlige og indre anliggender. Dette samarbejde er nu blevet traktatligt forankret. Derved inddrages det under den fælles institutionelle ramme. Det muliggør en mere sammenhængende tilgang på tværs af politikområder, og det er der brug for.

Regeringen vil bl.a. fremme samarbejdet om asylpolitikken. Det bedste er selvfølgelig at forhindre, at folk får behov for at flygte, men når flytningestrømmene alligevel opstår, kræver det fælles indsats. Det skal samarbejdet om retlige og indre anliggender bruges til.

Regeringen ønsker også at styrke kampen mod grov international kriminalitet, navnlig terrorisme og ulovlig narkotikahandel. Det Europæiske Råds møde i oktober tog hul på disse spørgsmål. Vi vedtog at bede Rådet om nøjagtige handlingsplaner. På det grundlag vil vi i december udstikke de nødvendige konkrete retningslinjer.

Lad mig til sidst slå fast, at når jeg har talt om, hvordan regeringen ønsker at anvende det nye traktatgrundlag, er der også to meget væsentlige tilføjelser:

Regeringen lægger den største vægt på, at nærhedsprincippet respekteres – med andre ord, at det europæiske samarbejde ikke gennemfører regler eller harmonisering dér, hvor det ikke er begrundet i fælles behov.

Regeringen lægger tilsvarende den største vægt på, at princippet om åbenhed gives en fremtrædende placering. Det er ikke alene god

demokratisk skik, det er også en forudsætning for, at vi kan få den nødvendige folkelige opbakning til udviklingen af det europæiske samarbejde – og som de problemer, jeg har beskæftiget mig med, viser, er der behov for den opbakning. Dagens politiske virkelighed er alt andet end let, men forener vi anstrengelserne, er problemerne overkommelige. Det er i sig selv den bedste begrundelse for det europæiske samarbejde.

Og lad mig slutte med at sige, at som det turde være fremgået, er det afstemningsgrundlag, den danske befolkning tog stilling til den 18. maj 1993, fortsat grundlaget for den danske regerings Europapolitik.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Der er to hovedelementer i dagens forespørgsel, dels Maastricht-traktatens gennemførelse, dels den forestående udvidelse af Den Europæiske Union. Det første drejer sig især om EU's indre udvikling, det andet vedrører EU's forhold til omverdenen; men i virkeligheden hænger EU's indre udvikling og forholdet til omverdenen sammen.

De ydre udfordringer har altid haft stor indvirkning på det europæiske samarbejde, og det vil også være tilfældet i de kommende år. Med den hast, EU's naboregioner udvikler sig, må Unionen bestandig forny sig.

Maastricht-traktaten var i sig selv en reaktion på udviklingen i EU's omgivelser. Den Økonomiske og Monetære Union blev ud tænkt for at øge EU-landenes evne til at stå sig i den globale konkurrence. Den udsprang på samme måde som det indre marked af den erkendelse, at EU var ved at sakke bagud i forhold til Asien og USA.

Maastricht-traktaten var også et svar på omvæltningerne i Central- og Østeuropa. Kommunismens sammenbrud stillede med ét EU over for nye og store udfordringer. Der var behov for at sætte Unionen i stand til at håndtere den usikkerhed, der opstod, og det krævede, at rammerne for samarbejdet blev styrket.

Maastricht-traktaten trådte så i kraft den 1. november, og dermed afsluttedes første fase af tilpasningen til de ændrede vilkår. Næste fase drejer sig om udvidelse af Den Europæiske Union, i første række med indtil fire EFTA-lande, Østrig, Sverige, Finland og Norge, i anden række med Visegradlandene og de balti-